

Izhaja trikrat na teden, in
sicer v torek, četrtek in soboto
ob 4. uri popoldne.

Stane na leto K 40

1/2 leta . . . „ 5.—
1/4 „ . . . „ 2.50

Posamične številke sta-
nejo . . . 8 vin.

Na naročila brez doposlano
naročnine se ne oziroma.

SOČA

Telefon št. 83.

Vse za narod, svobodo in napredek! Dr. K. Lavrič.

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7
v Gorici v I. nadst. na desno.

Upravništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7
v I. nadst. na levo v Goriki
Tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati
loco Gorica.

Oglas in poslanice se računijo
po Petit-vrstah, če tiskano 1-krat
16 lin., 2-krat 14 lin., 3-krat 12
lin. vsaka vrsta. Večkrat po po-
godi. Večje črke po prostoru.
Reklame in spisi v uredniškem
delu 30 lin. vrsta. — Za obliko
in vsebino oglasov odklanjamo
vsako odgovornost.

Sedanje deželne naklade in državni preodkazi.

Kakor že obrazloženo, se za leto 1914
predvideva za deželni zalog primanjkljaj
K 2.063.046.

Od sedanjih deželnih naklad in od
sedanjih preodkazov iz državnih sred-
stev se lahko pričakuje sledeči dohodek
in sicer:

Od doklad k neposrednim
davkom.

Glasom razkaza, ki ga je pripisalo
c. kr. finančno ravnanstvo v Trstu, je
predpisanih neposrednih davkov za leto
1913 skupnih K 1.999.258, dočim so znašali
odpisi radi vremenskih nezdov leta 1910
K 123.865, leta 1911 K 195.703, leta 1912
K 53.037, skupaj K 372.605 torej povpreč-
no K 124.201. Od čistega predpisa kron
1.875.056 se odbije znesek K 75.057. Z ozi-
rom na dejstvo, da del odpiskov davka iz
leta 1912. se je izvršil še le leta 1913. in
torej bi se moral povprečni znesek zvi-
šati, ter ozirom na dejstvo, da bodo leta
1913. odpisi davka izredno visoki ter da
bode to gotovo vplivalo tudi na upravo
za leto 1914, bi se moral vzeti za deželne
doklade predpis od K 1.800.000, to je
zemljarina K 450.000, hišarina K 150.000,
hišna najmarina K 850.000, skupaj K
1.000.000, osebni davek (obrtnina, doho-
darina in višje plače) K 350.000, skupaj K
1.800.000.

Deželna doklada po 20% na zemlja-
rino bode najbrže donesla K 90.000, ona
po 20% na hišarino K 200.000, ona po 30%
na osebni davek K 105.000, skupaj kron
395.000. Za leto 1913. je za ta naslov pro-
računjen dohodek 282.000, proračun. za
leto 1914. kaže torej v tem pogledu po-
viška za K 13.000. Da ni prevdarjen v pro-
računu za leto 1914. prenizek znesek, do-
kazuje to upravni izid zadnjega petletja,
ki je znašal: leta 1908 K 380.000, leta
1909 K 379.000, leta 1910 K 363.000, leta
1911 K 393.000, leta 1912 K 407.000, sku-
paj K 1.930.000 torej povprečno K 386.000
na leto.

Od doklade po 120% na užit-
nino vina, mošta in mesa

se sme pričakovati K 600.000, kakor leta
1913, v katerem letu se komaj doseže ta
znesek. Dohodek od vžitinskih doklad je
močno podvržen premembam ter temu
dokaz je dejstvo, da se je prejelo leta
1910 dohodkov K 756.000, dočim je znašal
le ta leta 1912 samih K 635.000, v omenje-
nih dveh letih se je imelo manj dohodka K
121.000, ki se je le deloma pobotal s tem,
da se je prejelo od deželne davščine na
pivo več K 82.000.

Od deželne davščine po 4 K
od hl piva

se hode moglo prejeti leta 1914 znesek K
200.000, kakor je bilo to predvideno tudi
za leto 1913; ne bi bilo umestno, pod tem
naslovom pričakovati višjega dohodka,
kajti dočim se je imelo leta 1911 k o s m a
tega dohodka K 249.000, se je doho-
dek leta 1912 zmanjšal na K 236.000.

Državni preodkaz od oseb-
nih davkov

(državni zakon 25. oktobra 1896. drž. zak.
št. 220) se prevdarja kakor za tekoče
leto na K 130.000.

Državni preodkaz od žganjin
(državni zakon 8. julija 1901) se prevdar-
ja na K 70.000, torej 4000 K več nego leta
1913, to pa temeljem izidov iz zadnjih
upravnih dob.

To obrazloživši bodo dale sedanje
naklade in državni preodkazi leta 1914
in sicer: doklade k neposrednim davkom
K 395.000, deželne užitinske naklade K
800.000, državni preodkazi K 200.000,
skupaj K 1.395.000, torej ostane v primeri
s primanjkljajem od K 2.063.066 še nepo-
krit ogromni primanjkljaj od K
668.046 namreč: redna potreščina od K
373.731 in vsa izredna potreščina od K
294.315, skupaj K 668.046.

Chevilliardov polet.

Ko smo gledali na Velikonočno ne-
deljo sijajni Chevilliardov polet, smo se
nehote spomnili nekdanjih skromnih letal-
nih poizkusov. Kako veselje je bilo, ko je
se je dvignil prvi aeroplan, kako navdu-
šenje je vladalo povsodi, ko je preletel
Bleriot morsko ožino med Francijo in An-
glijjo. S ponosom smo zrl na delo človeš-
kega duha in le eno željo smo imeli, da bi
postal aeroplan gibčen ko ptič. V nedeljo
pa nam je pokazal Chevilliard, da je šel
človeški duh še preko teh želj, da more
smeli pilot v gibčnosti tudi ptico preko-
siti.

Že v nedeljo teden bi se moral vršiti
Chevilliardov polet, pa razne neprilike so
to onemogočile. Drzni Francoz je imel po-
godbo z neko berlinsko družbo, ki bi mu
morala plačevati dnevno 1000 K za kar bi
on vzletal, kjerkoli bi zahtevala družba.
Plačevati bi ga morali po pogodbi na-
prej. Sedaj je pa družbi nakrat zmanjkalo
denarja in že 14 dni ni dobil Chevilliard
svojega denarja. Naravno, da ni hotel le-
tati. Chevilliard tvega svoje življenje pri
vsakem poletu, če vrši on svoje dolžnosti,
potem je pač trikrat večja dolžnost druž-
be, ki ima največji dobiček od Chevili-
ardove smelosti, da izvrši svoje obveznosti.
Enako je pa imel Chevilliard tudi prav, če
ni hotel letati proti pogoju, da dobi denar
še le po Goriškem poletu. V Trstu je gle-
dalo gotovo najmanj 15.000 plačujočih lju-
di Pegouda in oni, ki so vprizorili polet
so trdili, da so prejeli le 9000 K. Kdo bi
mogel jamčiti Chevilliardu, da dobi to
kar mu gre. Zato je odpovedal polet.

Zanimanje za polet Chevilliarda je
bilo povsodi veliko. V Trstu, Vidmu so
bili pripravljeni posebni vlaki. Iz Celovca
je prišel velik osebni avtomobil, ki se je
odpeljal ob 3. popoldne, ne da bi videl
Chevilliarda. Iz vse Goriške so bili ljudje
pripravljeni, da pohite v Gorico, pa polet
je bil odpovedan.

Kako je prišlo do poleta. — Ko je bila
naznanjena v Trst odpoved poleta, so za-
čeli nekateri govoriti in po hišan pisati,
da ne poleti Chevilliard, ker ne zna le-
tati. Da ovrže to nečedno govorico je ta-
koj naznanil Chevilliard hotelirju Stid-
bahna, da poleti in da naj pripravi vse po-
trebno in obvesti kolikor n. goče. veliko
ljudi. Sam se je pa pripeljal v spremstvu
par avtomobilov iz Trsta. Sedaj pa so se
pričele druge težave. Polet je bil odpove-
dan, torej ga je moralo glavarstvo vnovič
dovoliti. Takoj so se odpeljali v avtomo-
bilu nekateri gospodi k svetniku Rebeku,
ki je nato dovolil polet.

Polet.

Na obširnem vojaškem vežbališču je
bilo že precej ljudi, ki so čakali na polet.

Ali dovoljenja še ni bilo. Okoli pol šestih
popoldne pa pridrvi avtomobil in prinese
dovoljenje. Takoj je bil aeroplan, Farma-
nov dvoplošnik izven hangarja in priprav-
ljen za polet. Avtomobil je pa med tem vo-
zil okoli letališča in naredil potrebni pro-
stor. Farmanov dvoplošnik ima dolga pa
precej ozka krila. Pred krili je prostor za
pilota in enega pasažirja. Ob koncu kril je
motor tik za krili pa propeler. Na to za-
vrti mehanik propeler in motor začne de-
lovati. Vojaki drže aeroplan, nakrat
vzdigne Chevilliard roko, vojaki spusté in
letalo zdrči po zemlji in se kmalu dvigne.
Nato obkroži Chevilliard letališče in ko
pride zopet k občinstvu, se dvigne in na-
krat je izvršena krasna pentla, da vse
ostrmi nad letopo smrtne kretnje. Aero-
plan pa stopa v krogih, solčni žarki ga
obsejajo za hip; kmalu pa je nad njim in
še se vzdiguje Chevilliard. In ko je visoko
nad letališčem pa začne Chevilliard s
svojimi smelimi, vsa pričakovanja nad-
kriljujočimi kretnjami. Nakrat se nagne
letalo, čisto po robu ozke strani krila leti
aeroplan, skoraj se nagne še bolj in pilot
leti s preobrnjenim letalom, glavo obrnje-
no proti zemlji. In zopet se obrne in leti
normalno, nakrat se prevrne aeroplan
okoli svoje osi, enkrat, dvakrat — trikrat,
ljudje zatrepečejo — a že leti aeroplan
naprej mirno po zraku, se vzpne, da stoji
skoraj navpično, pade, se nagne in aero-
plan leti naprej. V velikih krogih se spu-
sti Chevilliard proti zemlji in med glasnim
odobravanjem ljudi pristane gladko pred
hangarjem.

Drugi polet. — Vojaki obrnejo aero-
plan, Chevilliard pa vstopi s pasažirjem v
aeroplan in skoraj se dvigneta in letita
proti mestu; nazdravlja z rokami. Kma-
lu se vrneta in v lokih se dviga aeroplan.
Ko stoji visoko nad občinstvom, preneha
nakrat ropotanje motorja, s prostim oče-
som se vidi, kako miruje propeler, aero-
plan pa leti mirno v širokih lokih proti
zemlji, dokler gladko ne pristane.

In tretjič se dvigne Chevilliard s pri-
jateljem pasažirjem, ki stoje v aeroplanu
pozdravlja ljudi. Nizko letita in po enem
loku se vstavi zopet aeroplan, da poleti v
četrtič. Tudi sedaj je imel Chevilliard s
seboj pasažirja, zato ni delal svojih smr-
tnih kretenj. Vendar se je tudi sedaj vča-
sih aeroplan močno nagnil, motor pa je ve-
šča Chevilliardova roka vsak hip za tre-
notek ustavila, da se je slišalo iz višine,
ko da bi bila pri kraju moč motorja. Ob
pol sedmih je zadnjič pristal Chevilliard,
burno pozdravljen od vseh.

Kdo je večji, Pegoud ali Chevilliard,
so se spraševali ljudje po poletu in oni, ki
so videli oba so jim enoglasno odgovorili,
da Chevilliard. Kajti Chevilliard obrne
letalo tudi okoli svoje osi, kar pa Pegoud
ne. Tudi se zdi, da je težje vršiti vse
razne smrtne kretnje z dvoplošnikom, ko
pa z enoplošnikom.

Rabili bi nemčizem in napisali, da je
prišel vsak gledalec na svoj račun, pa to
bilo tudi stvarno napačno, ker Che-
villiard je letal brezplačno. Smelemu pi-
lotu naše priznanje in naša zahvala!

Slovensko gledališče v Gorici.

Gostovanje ljubljanskega dramskega
ansambla.

Danes, dne 14. t. m. ob polu de-
vetih zvečer se igra v »Trgovskem Do-
mu« tridejanska drama Dario Nicodemi-

ja »Perjanica«. To je prvi večer letošnje
sezone, ki je posvečen resni drami. Zani-
manje za noćojšnjo predstavo je zato ve-
liko. Ta fina francoska drama se odigrava
v najvišjih krogih aristokracije in nam
kaže, kako blesk in sijaj mnogokrat le za-
grinjata grozeči polom, kaže nam zakon,
ki jih je nedvomno vse polno enakih, ki
se na zunaj blesti, a je v svoji notranjosti
gnil in trhel ter vodi končno h konfliktu,
škandalu in ločitvi. Grofica Saint-Servan-
ska (g.a Bukšekova), kateri grozi
ruin, stori vse, da bi ohranila svojemu
sinu Henryju (g. Šest) brezskrbno živ-
ljenje in izrabi v ta namen sinovo ljube-
zen do mlade milijonarke gospe Suzanne
Leblanc, (g.čna Winterova) kateri iz-
tira z grožnjo sinove zaroke sčasoma ve-
likansko premoženje. Soprog te milijonar-
ke, Claude Leblanc (g. Skrbinek),
pa zasledi mahinacije svoje soproge, ki je
v strahu, da izgubi nad vse ljubljene
Henryja, že žrtvovala vso svojo ogrom-
no doto in zastavila celo ves svoj nakit.
Soprog pokliče Henryja v mnenju, da je
on pri umazanem ravnanju svoje matere
soudeležen k sebi, in mu zaluzi najhujše
žalitve v obraz, ki razdražijo Henryja
tako daleč, da mu zagrozi z umorom, če
ni res, da je njegova mati, ki jo ljubi in
obožuje nad vse, storila česar jo dolži, ali
pa, da ustrelji sebe če to je res. Henry se
povrne k materi in jo z neusmiljeno ne-
izprosnostjo prisili do izpovedi, ki ga silno
presune, a ga vzlic velikemu materinemu
trpljenju, ki je trajalo leta in leta, vzlic
njenemu silni bolesi, ko vidi, da jo sin, ki je
nieno vse, zaničuje, ne more odvrniti od
sklepa končati to žalostno življenje. Toda
ljubezen premaga vse, Suzanne mu za-
stavi pot in njena velika iskrena ljubav ga
premaga. Ločila se bo od moža in živela
bosta s Henryjem srečno življenje.

Snov, ki nam pričara na oder najraz-
ličnejše lepe scene, ljubavni duet med
Henryjem in Suzanne v prvem dejanju,
je diven, rencontre med Suzanne in grofi-
co Saint-Servansko je veledramatičen,
vse drugo dejanje je nenavadno napeto in
dramatično in zadnje dejanje, ki se pri-
čenja s sceno boleznega srečanja nesreč-
ne matere z obupanom sinom, izzveni v
fino psihološko pisanem duetu Henryja in
Suzanne, ki se končno združita k srečnemu
življenju. — Druge večje vloge igrajo
tudi g.čna Gjorgjevičeva in g.a Juvanova.
V manjših in važnih vlogah so zaposleni
g.čna Gorjupova ter gg. Danilo, Grom,
Peček, Drenovec.

Jutri v sredo 15. t. m. igrajo ljub-
ljanski igralci v Tolminu dramo »Lju-
bimkanje« in grotesko »Satanova
Maska«, četrtek dne 16. t. m. burko
»Konec sveta« in petek dne 17. t. m.
v Kanalu dramo »Ljubimka-
je« in grotesko »Konec sveta«.

»Konec sveta«. — Po grozni sreči
je prišel Kamenar do velikega premožen-
ja. Ruski milijonar ga je nekoč vrgel po
stopnicah, da mu je moral odšteti težke
tisočake za polomljena rebra. Kupil si je
hišo, ki je dobro zavarovana pogorela.
Oženil se je bogato in žena mu kmalu
umrje. Tako živi bogat pri svojih sorod-
nikih, v prepiru s sinom, kar je voda na
mlin računov sorodnikov, ki upajo priti
do premoženja Kamenarja. V tem poteg-
ne list svoje bralce, da bo v osmih dneh
konec sveta. Kamenar uporabi takoj to
bajko in hoče s tem poboljšati sina svoje-
ga prijatelja, ta pa hoče na isti način spri-
jazniti očeta in sina. Pa o tej novici so

Danes ob 8¹/₂

predstava „Perjanica“!

zvedeli tudi drugi in vsi verjamejo. Kaj bi delali, saj bo čez osem dni konec sveta. In sedaj se prično zmešnjave ena za drugo, dokler ne konča vseh nad in upov novica, da z repatičo ni nič, da ne bo še konec sveta. To je nekako jedro igre, okoli katerega pa so pripleteni razni dogodki, intrige in ljubezni. Burka sama nima nobene vrednosti, le za smeh skrbi v precejšnji meri. Pa tudi v tem oziru je le drugo dejanje v resnici dobro.

S svojim igranjem so se upeljali ljubljanski igralci pri Goričanih kar najbolje. Tempo igre nagel, da ni imel gledalec časa, da premisli vse gluposti burke, igranje samo pa tudi v polni meri zadovoljivo. Nekatere epizode so bile naravnost mojstersko igrane, kot n. pr. zaljubljenost Neže (g.a. Bukšekova) končna slika v drugem dejanju (Skrbinšek, Povhe in Habič) in druge. Kakor že rečeno, igralo se je dobro in so vsi igralci delali čast ansamblu. Ljudje so se do solz smejali, kar je pač največje priznanje za igralce. — Gledališče je bilo dobro obiskano in razpoloženje ves čas najboljšo.

Tretji eskadron. — Kar velja o vrednosti igre »Konec sveta«, to velja še v veliko večji meri o burki »Tretji eskadron«. Burka je čisto brez vrednosti, mestoma je naravnost glupa in dolgočasna, tudi stari oguljeni dovtipi ji morajo s silo pridobiti efekt. Da niso bili igralci na svojem mestu, bi bila igra slavno in zaslužno pokopana. Vsled dobre igre, včasih sicer precej pretiranega risanja značajev, pa so se nasmejali ljudje iz srca in je vsaj v tem oziru izpolnila burka svoj namen. Posebno nekateri prizori so imeli hvaležno občinstvo in ti prizori so končno tudi to zaslužili. V prvem dejanju je bil pač najbolji konec, ko znosi vsakdo svojo jezo na nižjega, dokler ne občuti kot zadnji ritmojstrov koni pridigo nolkovnika. Edino še poddesetnik (g. Šest) je s svojo nad vse komično figuro reševal značaj burke v prvem dejanju. Drugo dejanje je še slabše in če ne bi gledala vdova Blank (g.a. Juvanova) tako dražestno ritmojstra (g. Povhe), da je ta med glasnim smehom občinstva vzklikal: »Oj, kako me gleda!«, bi ljudje v resnici ne vedeli, da so pri burki. V tretjem dejanju so morali reševati rekruti naravnost dolgočasno burko. Kakor že rečeno, da se niso potrudili vsi igralci, bi igra propadla. Tako pa moramo pohvaliti vse brez izjeme.

Razne vesti.

Prestolonaslednik nadvojvoda Fran Ferdinand je zapustil Miramar in se odpravil v Kononišt. Mimo Gorice se je peljal sinoči okoli 10. ure. Danes zvečer ob istem času se odpelje iz Miramara njegova soproga vojvodinja Hohenberg.

Velikonočni prazniki so potekali v miru in zadovoljstvu. Ugodno vreme je bilo oba dva dneva, kakor tudi v soboto. Prazniki prično pravzaprav v soboto popoldne. Ljudje se oblečejo praznično, vidijo se že spomladanske obleke, vse hiti ven, v prodajalne še kupiti to in ono, zlasti so natlačene ta popoldan klobučarne, kakor da bi se ne smelo kak drug dan pred prazniki kupiti kloboč. vse hiti gledat procesije proti večeru. Polno ljudstva je bilo zlasti na Travniku pri procesiji iz cerkve sv. Ignacija, istotako pri oni iz Stolne cerkve in zvečer na Placuti in pri kapucinih. Na Kostonjevi je bila procesija v nedeljo zgodaj zjutraj, letos brez mestne godbe. Oba praznika je bilo obilo meščanov v okolici. — Včasih smo videli o Velikonočnih praznikih obilo tujcev v Gorci. Dandanašnji je tujec redek, vse hiti k morju, v Trst, Opatijo, v Benetke itd.

Obilo navduševalnih člankov smo čitali, za Velikonočne praznike: o vstajenju, o naši bodočnosti... Vse prav in dobro! Navdušenje mora biti, da ne omagamo. Ali pri samem navduševanju in navdušenju ne smemo ostati. V intenzivnem gospodarskem delu je naš spas! Po navdušenju previdno na gospodarsko delo!

Razne narodne prireditve, ki so se vršile včeraj, so uspelo na sploh jako dobro. V Podgori je bil obisk jako dober. V Renčah je vspela gledališka predstava prav dobro.

Sestanek v Opatiji. — Danes se sestane v Opatiji naš zunanji minister grof Berchtold in italijanski zunanji minister marchese Di San Giuliano. Slednji ima dospeti v Opatijo ob 12.28 danes; v Trzinu je bil ob 9.35 dop. V spremstvu Berchtoldovem je grof Forgach, ki baje temeljito pozna Balkan, kakor se tudi tako poznanje Balkana pripisuje baronu Machio. Govorilo se bo torej obilo o Balkanu, zlasti o Albaniji. — Primorski Lahi pričakujejo, da jim ta sestanek prav gotovo prinese vseučilišče v Trst.

Goriški tatovi na delu. — Za velikonočne praznike so se goriški tatovi pošteno potrudili, da si priskrbe vse potrebno za vesele praznike. Kar na treh krajih so vlomili in sicer vedno v istem policijskem rajonu, kar pač jasno kaže, da je Koren in bližnje ulice po noči premalo zastražene.

Ulica sv. Antona se itak ne ponaša z veliko obljudenostjo, po noči je pa včasih skoraj izumrla, če je ne ožive razni pijanci, ki z glasnim krikom oznanjajo svoje veselje. To ulico so si izbrali goriški tatovi kot svoje prvo torišče in sicer trgovino z jestvinami nasproti Kopača. Imeli so uspeh in ukradli vrednosti za okoli 200 K. Na veliki petek so poskušali svojo srečo pri g. Korenu v Gosposki ulici. Pa so se pošteno urezali, ker dobili so le 3 K. V noči od velikonočne sobote na nedeljo pa so imeli goriški tatovi svoj veliki dan. V glavni trgovini pekovskega mojstra g. Draščika na Kornu so izvršili veliko tatvino, ki se jim je dobro obnesla. Zadaž skozi delavnico so vdrli v hišo, odbili vrata in vdrli v prodajalno, kjer so z dletom odprli tri predale in pobrali okoli 700 K denarja. Pozabili tudi niso na steklenice likerja in potice. Tatvino so opazili šele v nedeljo popoldne, ko so šli domači nekaj iskat v prodajalno. Tatvina je seveda naznanjena policiji, a do danes še ni policija nobenemu na sledu. Če se ponove še v taki meri tatvine, potem se nam v resnici obetajo hude razmere.

Umeščenje goriškega župana. — Iz mesta: »Letos bo umeščenje goriškega župana jako slovesno — ako bo namreč župan naš preljubi Jurij Bombičev. Opolodne bo to umeščenje, zvonovi bodo zvonili: galerija polna natehtih kričočev, ki bodo vpili: »Evviva Bombig!« »Evviva Gorizia... italiana« in zraven se bo čulo hitro »Hoch das deutsche Görz« iz ust natehtih »gnochov«, ki bodo z Lahončki skupno polnili galerijo v slavni mestni dvorani. Za župana delajo uniformo, neko laško-nemško zmes; ta uniforma bo jako špasna, vzeta po laški in nemški monduri ali primerna bo zvezi med edinima kulturnima narodoma na svetu. Župan Jurij bo imel na glavi laški širokokrajnik in prav ginljivo pozdravi navzoče mestne očete »Onorevoli signori«. Spusti na nje, ves objokan. b o m b astičen govor, seveda v laškem jeziku najprvo, potem bo moral der Herr Bürgermeister šraiti tudi po nemško. Ne bo drugače. Odkrite se, laški širokokrajnik položi na mizo in glejte, na glavi pod širokokrajnikom je imel zvito slovitno čepico nemškega Mihelina; čepica se mu leno povezne na glavi in cofek bo počival za vratom, dolj proti laškemu lrbtu Jurjevemu. Prizor nepopisljiv, zgodovinski prizor. Illustrissimo nodeštà di Gorizia s čepico nemškega Mihelina na glavi odpre usta in govori po nemško: Hochgeehrte Herren!... Evviva! Heil! Zvečer godba, baklada, fora i ščavi! Viva Garibaldi! Fest steht und freu die Wacht am Rhein... Srečna Gorica! Slava vladji, ki vstvarja tako lene načrte avstrijske razmere v ohmeini Goriški trdnjavi!«

V Gorici je bilo v času od 29. pr. m. do 4. t. m. rojenih 13; umrlo je v tem času 15 oseb, med temi 1 nad 90 let.

Za Narodni muzej je daroval g. Josip Balič, učitelj na Vrhu sv. Mihaela, kot 38,

dar: 1. pet bakrenih novcev, 2. osem slovenskih propovedil iz časa od 1730 do 1743, 3. Drexelius, Coelum Beatorum Civitas 1743, 4. historično-geografski atlas, 5. Proprium Sanctorum goriške nadškofije, 6. Pertout, Der betende Jüngling, 7. Catechismo Elementare, 8. Die Katholische Kirche, 9. Stritarjev Zvon iz l. 1876.

Odbor.

Svojo delavsko knjižico je ponaredil nevaren regničolo Anton Simonetti, in sicer si je zbral čisto drug »moštir«. Zato je bil obsojen pred tukajšnjo sodnijo na 3 tedne strogega zavora.

Ne zoperstavljajte se redarjem! — Kolikokrat smo že svetovali, naj se ne zoperstavljajo mladeniči pri aretaciji. Kako je nespametno tako zoperstavljanje, bo premišljeval v ječi cel mesec Josip Pavlin iz St. Petra, rojen leta 1894.

Današnja številka obsega samo 2 strani, ker je moral iziti list dopoldne; popoldne danes imajo tiskarji prosto.

Podgane so odgrizle 3 mesečni deklici Hermini Gasparutti v Krminu kos nosa in ušes. Mati je za hip pustila dete v posteljici in šla po svojih opravkih. Ko se je vrnila, je našla dete obledeno od podgan. Strašno!

«Corriere» gode po volitvah v vsaki številki jedno in isto pesem: hvali Nemce, da so kulturni narod, ki hoče Lahom samo dobro, da nimaio Nemci nikakih agresivnih namenov. Slovenci pa so tisti nevarni element, ki hočejo spraviti s sveta vse Lahe in se polastiti njihovih mest in njihove zemlje. Vsevedni Corriere ve tudi, da bi Slovenci ne držali besede, ako bi oni z njimi kaj sklenili itd. V vsaki številki jednako. Na Corrierovo godljo ni drugega odgovora kakor: Bog daj norcem pamet!

Na Vogrskem bodo plesali dne 26. t. m. in sicer v prostorih Iv. Gregoriča na Dombravi. Svirala bo godba iz Prvačine. Začetek ob 3. pop.

Tržaški aviatik Vidmar v Campidoglio v Rimu. — Znani tržaški aviatik Vidmar je priplul s svojim aeroplanom iz Pirana srečno v Rim pa šele po raznih nezgodah na italijanskih tleh. Prinašal je v Italijo pozdrave iz neodrešenega Trsta, zato so ga precej slovesno sprejemali. V Rimu je izročil kraljevemu komisarju Aphelu pismo župana iz Pirana in prinesel je ustmene pozdrave tržaškega župana. Aphel se je zahvalil in napisal v odgovor pozdrav županu v Trstu »all' illustre rappresentante della piu grande città italiana dell' Adriatico«. Srčen pozdrav je došel iz Rima tudi v Piran. — Veselje pri »neodrešencih« velikansko!

Drzna tatvina se je zgodila v Trstu. Neki mlad človek je ubil s kamnom veliko steklo v menjalnici »Union« ter pobral iz izlozbe denarja 2700 K. To se je zgodilo pri belem dnevu. Tat je bežal. Priel pa ga je v Miliah redar Peter Koblač. Tat je 21 letni G. Stenico iz Tridenta. — »Piccolo« je vabil te dni Tridentovce v Trst, da preženejo Slovence. Eden je že prišel... pa ne pregnat Slovence!

Boj angleških zdravnikov proti muham. — 125 angleških zdravnikov je izdalo na angleški narod manifest, v katerem ga vspodbujajo na uničenje muh. Uničevanje je mnogo važnejše nego se to misli, ker muhe napadajo otroke in slabiče in razširjajo nalezljive bolezni. Na Kubi in Panami se je z ubijanjem muh doseglo sijajne uspehe v zdravstvenem pogledu. Rumeno mrzlico in malarijo so tam skoro odpravili vsled ubijanja muh. V Kairu je leta 1909 umrlo v dveh mesecih 300 otrok izpod 5 let, in to vse vsled muh. Podučite naš se otroke v šoli, kako škodljive so muhe, kako se insekti hitro množijo in kako jih treba pokončati. V kinematografih bi bilo treba kazati nevarnost, ki nam preti od muh.

Amerikanske žene zmagaie v boju proti alkoholu. — Rezultat občinskih volitev v mestih države Illinois kaže, da je glasovalo žensk 73%. Rezultat volitev je ta, da je bilo takoi okoli 1000 točilnic likerjev v okolici Čikaga zaprtih brez vsake odškodnine od strani oblasti. Volitve so se vodile na podlagi vprašanja o prodaji alkoholnih pijač.

Jubilei Eiffelovega stolpa. — Poteklo je te dni 25 let, odkar stoji v Parizu Eiffelov stolp, zgrajen povodom svetovne razstave. Troškov za gradnjo stolpa je bilo 6,500.000 frankov.

Albanska himna. — Kakor pri novem gospodarstvu marsikaj manjka, tako tudi v novi državi. Albanci še nimajo narodne slavnostne pesmi. V tej zadregi jim je prišel na pomoč neki italijanski glasbenik Rondella in jim je napravil poškočno korračnico za narodno himno. Albanci pa niso navajeni na take reči in poslušajo rajši svoje pesmi s spremljevanjem piščalke in bobna.

Dekleta, ki iščejo može. — Po nekaterih krajih Amerike, posebno v Čikagu, je zavladal običaj, da dekleta snubijo moške, ne moški dekleta. Mr. John H. Macu, predstojnik ženitbenega urada, je izračunal, da je vsled tega novega običaja narastlo število zakonov v Čikagu za 15%, neka ugledna dama Frank Streser-Reuter, pa je izjavila: pri zakonih, sklenjenih v Čikagu zadnjih 5 let, je bila v 9 do 10 slučajih ženska, ki je zaprosila moškega za zakon. Predstojnik urada: Tudi mene je prosila moja soproga, rekoč mi povsem odkrito, da je njena želja, da se poroči z mano in tako delajo dandanašnji vse ženske... Na, v Evropi bo tudi kmalu popolnoma tako.

Izkaz posredovalnice slovenskega trgovskega društva »Merkur« v Ljubljani. — Sprejme se: 2 potnika, 6 pomočnikov mešane stroke, 1 pomočnik železniške stroke, 4 pomočnike manufakturne stroke, 2 pomočnika specerijske stroke, 2 kontoristinj, 6 prodajalk, 11 učencev in 4 učenke. — Službe išče: 3 knjigovodje, 2 korešpondenta, 4 kontoristi, 3 poslovodje, 3 potniki, 8 skladiščnikov, 25 pomočnikov mešane stroke, 7 pomočnikov železniške stroke, 9 pomočnikov manufakturne stroke, 14 pomočnikov specerijske stroke, 3 pomočniki modne in galanterijske stroke, 16 kontoristinj, 6 blagajničark, 25 prodajalk, 8 učencev in 3 učenke. — Posredovalnica posluje za delodajalce, člane društva, učence in učenke brezplačno, za druge pa proti malikodnini.

Listnica uredništva: V K. Dopis prejeti. Priobčimo prihodnjič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.
Tiska: »Goriška Tiskarna« A. Gabrček (odgov. J. Fabčič).
Zalaga: Družba za izdajanje listov »Soča« in »Primorec«.

Na prodaj je hiša v središču mesta Gorice, na vogalu dveh ulic. Ista je prostorna in priprava za trgovino. Natančnejša pojasnila daje Rajko Šinek, v Šempetru pri Gorici, dvorec Mullitsch. 86-3



pristni
kaučukov podpetnik

Edina primorska tovarna dvokoles:
»TRIBUNA«

Gorica, Tržaška ul. 26.
prej pivovarna Gorjup.

Zaloga dvokoles, šivalnih in kmetijskih strojev, gramofonov, orkestrionov i. t. d.

F. BATJEL — GORICA

Stolna ulica št. 2-4.
Prodaja na obroke. Ceniki franko.

„Hôtel Union“

restavracija prve vrste v Gorici gledališka ulica št. 10, dunajska in italijanska kuhinja, izborna namizna in hoteljska vina, originalno plzensko in bavarsko pivo v sodčevih, lepo kegljišče, obširen senčnat vrt, cene zmerne, postrežba točna.

Za obilen obisk se priporoča
O. Baumgarten.